

[Finansministeren.]

vedtagelse i marts 1976, hvortil kom de forhøjelser af afgiftssatserne, der blev gennemført ved augustforliget, svarende til et anslået merprovenu på 2 mia kr.

Afgiftsforhøjelsen i medfør af februaraftalen antages ikke i nævneværdig grad at påvirke indtægterne for finansåret 1976-77.

Provenuet af *kildeskat m. v.* til stat og kommuner anslås nu at ville udgøre knap 58 mia kr., hvilket er en forøgelse på 1 mia kr. i forhold til finanslovsskønnet. Der regnes nu med en højere stigning i de personlige indkomster fra 1975 til 1976 end de 11 pct., som var forudsat på budgetteringstidspunktet i foråret 1976.

Da kommunernes andel af kildeskatten ligger fast i det enkelte år, bortset fra mindre justeringer, indgår ca. 860 mill. kr. af stigningen i statens andel af kildeskatten, således at de samlede indkomstskatter til staten nu kan opgøres til 30,3 mia kr.

Selskabsskatterne har udvist en stigning på godt 0,9 mia kr. Stigningen hænger bl. a. sammen med, at kursværdien af bankernes beholdning af værdipapirer steg usædvanlig meget i 1975 og derved påvirkede disses skattebetalinger i opadgående retning i 1976-77.

Merværdiafgiften var på finansloven skønnet til i alt at indbringe 17,6 mia kr. ud fra en forudsætning om, at det private forbrug i løbende priser ville stige med 11 pct. fra 1975 til 1976. Der anslås nu at ville fremkomme et yderligere provenu på knap 1,2 mia kr. Det private forbrug i 1976 tog under den midlertidige momsnedsettelse et uventet stort opsving, og den efterfølgende forbrugsnedgang blev mindre end forventet.

For 1976 blev den samlede forbrugsstigning i løbende priser i stedet for 11 pct. på godt 15 pct.

Provenuet af *registreringsafgiften* på motorkøretøjer er forøget med knap 1,4 mia kr., svarende til en forøgelse på 50 pct. i forhold til det budgetterede. Bilsalget har mod forventning holdt sig på det meget høje niveau, det steg til i vinteren 1975-76. Det samlede provenu skønnes nu til knap 4 mia kr.

Endvidere registreres et fald i indtægterne på 0,3 mia kr. under *renter og andre indtægter*. Overskuddet fra Danmarks Nationalbank var på finansloven budgetteret til 0,7 mia kr. Som følge af kurstab i 1976 på bankens obligations-

beholdning foretages ingen overførsel af overskud til statskassen. På den anden side har andre indtægter kunnet sættes op med 0,4 mia kr. som følge af en ny aftale mellem staten og Nationalbanken om forrentning af statens mellemværende med Nationalbanken.

Merindtægten fremkommer ved, at statens mellemværende med Nationalbanken er forbedret med 6,9 mia kr., idet staten sideløbende med den indenlandske låntagning har optaget udenlandske lån på i alt 9,3 mia kr. til styrkelse af valutareserven.

De samlede bruttoudgifter, der på finansloven var opgjort til 87,4 mia kr., foreslås på tillægsbevillingsforslaget forøget med 1,2 mia kr. til godt 88,6 mia kr. For *nettoudgifterne*, dvs. bruttoudgifterne minus indtægterne på udgiftsbudgettet, viser tillægsbevillingsforslaget en forøgelse med 0,6 mia kr. til i alt 79,9 mia kr. Når nettoudgifterne viser en mindre stigning end bruttoudgifterne, skyldes det, at der er konstateret en forøgelse af indtægterne på udgiftsbudgettet med 0,6 mia kr. Blandt de største indtægtsposter kan nævnes øgede indtægter fra DSB og post- og telegrafvæsenet på henholdsvis 60 og 90 mill. kr. samt en forøgelse af indtægterne under socialministeriet på godt 200 mill. kr., væsentligst som følge af tilbagebetaling af for meget udbetalt forskudsrefusion i finansåret 1975-76. Endelig kan nævnes en merindtægt under arbejdsministeriet på 120 mill. kr., hvoraf 65 mill. kr. vedrører tilbagebetalinger af for meget udbetalte a conto-beløb vedrørende den omkostningsdæmpende ydelse, og 55 mill. kr. vedrører tilskud fra Den europæiske Socialfond.

Der er således sket en forøgelse af såvel brutto- som nettoudgifter, fra finansloven blev vedtaget, til det forslag til tillægsbevillingslov, som jeg i dag fremlægger, men dette giver dog ikke et dækkende billede af den førte udgiftspolitik. Dette hænger – som jeg nærmere skal redegøre for i det følgende – sammen med udviklingen af visse særlig konjunkturfølsomme vedtaget til det forslag til tillægsbevillingslov, udtryk for, at der er et mindreforbrug – ud over de besparelser i henhold til septemberforliget, som allerede var indbudgetteret på finansloven.

Udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge var på den vedtagne finanslov budgetteret ud fra en forventning om et gennemsnitligt antal fuldtidsforsikrede ledige på 85-90.000 i finansåret,